

\*  
\* \*

Мръкне ли се, лъвът напуска дневното си скривалище и тръгва на лов. Ето наблизко подушва стадо домашни животни. Предпазливо, като разбойникъ, той дебне, доближава до него. После, като направи нѣколко пѣргави скокове, лъвът скача презъ оградата, задъ която мирно почиватъ овце, кози и другъ едъръ рогатъ добитѣкъ. Появяването на грабителя срѣдъ тѣхъ причинява страшна уплаха. Още не успѣватъ да се опомнятъ отъ страха, и лъвътъ съ единъ удъръ на могщитѣ си лапи сваля на земята голѣмо теле, забива въ него остритѣ си нокти, захапва го съ жби. — Страшно реве той, размахва опашка изъ въздуха, свирепо оглежда въ страни и пресмѣта презъ кжде може да отнесе жертвата си. Той не мисли дълго. Хваща телето за шията, напрѣга всички сили и прави отчаянъ скокъ. Единъ мигъ... и той заедно съ плячката си е задъ оградата....

Още по-интересно е да видимъ, какъ лъвътъ напада диви животни. Това той върши и дене, но по-често вечеръ, следъ залѣзъ слънце. Презъ това време антилопи, жирафи, диви биволи и други тревопасни животни отиватъ обикновено на цѣла тѣлпа къмъ водопоя. Ето тукъ ги настига кръвожадниятъ грабителъ. Свелъ къмъ земята глава, предпазливо върви той по стѣпкитѣ на стадо жирафи и отдалече си избира нѣкоя отъ тѣхъ. Виждайки, какъ стадото безгрижно, безъ да долавя никаква опасностъ, продължава своя пѣтъ, лъвътъ ускорява хода си, дори и започва да тича. Ето вече приближава стадото. Единъ мигъ — и звѣрътъ пѣргаво подскача, хвърля се на гърба на своята жертва, хваща я съ жби и започва да я души. Цѣлото стадо жирафи се разбѣгва. Земята трепери подъ ударитѣ на тѣхнитѣ яки копита. Съвзема се и жертвата, скача на крака и удря въ бѣгъ изъ равнината. Но грабителътъ не я оставя. Здравно впилъ нокти въ нея, залепилъ о гърба ѝ цѣлото си тѣло, забилъ жби въ шията ѝ, той я гризе, колкото сила има. Като луда бѣга напредъ жирафата, носейки на гърба си „царствения“ звѣръ. Но силитѣ скоро я напускатъ. Измъчена, цѣла облѣта съ кръвъ, тя пада на земята, а звѣрътъ започва да я изгърбушва....

Но такива случаи сж твърде рѣдки. Обикновено лъвътъ се задоволява съ по-малки и по-слаби животни. Само въ краенъ случай напада жирафи, диви биволи и камили, а такива почтени великани, като слонъ, рѣченъ конъ или носорогъ никога не напада. Къмъ последнитѣ лъвоветѣ сж предпазливи, защото познаватъ тѣхната сила.

Колкото повече лъвътъ застарява, толкова повече слабѣе.